WASHINGTON DC

I чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 91. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 14-го ТРАВНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS · JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MAY 14, 1974 · No. 91. VOL. LXXXI.

Президія КУК відбула Річне Засідання

Вінніпеґ (КУК). — Дня 29 квітня ц.р. в приявності 13 представників складових організацій і Контрольної Комісії відбуто у Вінніпеґу Річне Засідання Президії Комітету Українців Канади, на якому прийнято до відома звідомлення з праці Централі КУК за 1973 рік.

На внесок діючого голови Контрольної Комісії Р. Романова прийнято до відома фінансові звідомлення за рік 1973, в яких виказано зріст приходів в порівнянні з попереднім роком на 32% зі збірки Національної Вкладки, 33%, з вплат бюджетів від Відділів КУК і на 80% з бюджетів, одержаних від складових організацій. Рівночасно видатки Централі КУК на персонал і бюро в році 1973 зменшились на 5% в порівнянні з попереднім роком.

Екзекутивний директор д-р С. Яр. Кальба представив одобрений Екзекутивою КУК начерк програми II-го Конґресу Українців Канади, що відбудеться у Вінніпеґу в половині жовтня ц.р., а президент КУК д-р П.А. Кондра інформував про працю Президії Секретаріяту СКВУ. На засіданні формально зголошено нових представників до складу Президії КУК: д-р Б. Білаш від УВАН, д-р Р. Романович від Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів і панна З. Гриценко від Союзу Українського Студентства Канади.

Інж. Анатолій Дорошенко найменований на головного інженера великої корпорації

Чикаґо, Ілл. — Тут повідомлено, що інж. Анатолій Дорошенко, головний радний Українського Народного Союзу, з днем 1-го січня ц. р. дістав підвищення на голову інженерського відділу у великій фірмі „Доерр Електрік корпорейшен". До того часу інж. А. Дорошенко працював там як старший інженер проєктів. Як шеф Інженерського відділу корпорації, інж. Дорошенко відповідатиме за працю 40 інженерів, техніків та креслярів і за річний бюджет, що виносить мільйони долярів. В цій позиції рапортуватиме асистентові президента, інж. Джеймсові Драссові. Корпорація „Доеер Електрік" виробляє електричні мотори, має чотири фабрики, які знаходяться в стейтах Висконсин, Мінесота і Мічиґен. П'яту фабрику будують в стейті Айова. В 1973 р. річний продаж цієї корпорації становив 60 мільйонів долярів.

Інж. Анатолій Дорошенко

Інж. Анатолій Дорошенко закінчив середню школу в Сан Павло, в Бразилії, а вищу в Чикаґо, Іллинойс. Замешкує в Ґрефтоні, Висконсин з дружиною Раїсою та дітьми Петрусем та Лесею.

Інж. А. Дорошенко є головним радним УНСоюзу, а також членом Метрополітальної Ради Української Православної Церкви в Америці. Він інформує, що в згаданій корпорації, в якій він тепер очолює Інженерський відділ, є відкриті місця на працю для інженерів електриків, спеціялізованих в ділянці електричних моторів. Хто з наших інженерів бажав би з цього скористати повинен звернутися на адресу:

Doerr Electric Corp. c/o A. Doroshenko, chief engineer, 1201 Doerrway Cedarburg, Wisconsin, 53012 (Tel. 414-377-0500).

СУСТА заповідає конференцію західніх студентських громад

Детройт, Мич. — Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) влаштовує тут від п'ятниці до неділі 17-19-го травня ц. р., в залі Українського Американського Осередку при 2961 Карпентер вул., і на Вейн Стейтовому Університеті триденну конференцію західніх Студентських Громад.

Програма конференції, в якій братимуть участь студенти навіть з далекого Кентові, включатиме висвітлення українського фільму та дискусійні панелі на теми українського студентського руху в ЗСА й дисидентського спротиву на Україні.

В п'ятницю вечером о год. 8:30 західній віцепрезидент СУСТА Андрій Міхняк висвітлить український фільм режисера Серґея Параджанова „Тіні Забутих Предків". Після того буде товариська зустріч.

Конференція офіційно почнеться в суботу рано о год. 10:30 на Вейн Стейтовому Університеті. Учасники матимуть змогу вислухати звіти членів Головної Управи СУСТА, головно президента Євгена Іванцева та п. Міхняка і поодиноких представників Студентських Громад.

Пообідня сесія включатиме два панелі: „Яку ролю мають відгравати Студентські Громади і СУСТА в 1970-их роках", з участю адв. Романа Тарнавського з детройтської Студентської Громади, Андрія Каркоця з Міннеаполісу, Віктора Остапчука з Чикаґо та п. Міхняка, СУСТА. В слідуючому панелю на тему: „Молоде жіноцтво в українському суспільстві" брат и м у т ь участь Віра Андрушків, Зеня Брездень, Христя Лукомська і Адріяна Мушинська.

В суботу вечором буде забава з танцями в Українському Спортовому Клюбі — „Черник".

В неділю рано в залі Українського Американського Осередку відбудеться засідання Головної Управи СУСТА із головами західніх Студентських Громад. Опісля студенти та гості матимуть нагоду вислухати п'ять доповідей на тему: „Сучасний стан в Україні і акції оборони українських дисидентів".

Доповіді виголосять: Андрій Бандера (Комітет Оборони Валентина Мороза в Торонті), інж. Осип Зінкевич („Смолоскип'), Роман Купчинський (Комітет Оборони Совєтських Політичних В'язнів в Ню Йорку), Микола Плав'юк, віцепрезидент СКВУ, й Борис Потапенко, (Крайова Управа ТУСМ).

51 ВІДСОТОК

Вашинґтон. — Опитування, переведене аґенством Луїса Гарриса в кінці квітня, виявило, що 51 відсоток із запитаних думають, що президент Ніксон порушив закони країни, в 30 відсотків заявили, що ні.

Президент Ніксон не думає резиґнувати

Стилвотер, Оклагома. — Не зважаючи на те, що все більше число законодавців, включно з кількома республіканськими сенаторами та конґресменами, висловлює думку, що президент Ніксон повинен зрезиґнувати, речники Білого Дому, сам Президент, а також члени його родини категорично заявляють, що він цілком не думає резиґнувати. В суботу, 11-го травня, президент Ніксон, промовляючи перед 25-тисячною публікою в Стилвотер, Оклагома, заявив, що „ми не піддамося" та закликав Юридичну комісію Палати Репрезентантів і саму Палату приспішити цілу справу „імпічменту", щоб Конґрес і Президент могли нарешті присвятити більше уваги важливим і пекучим справам країни. Того самого дня пресовий секретар Білого Дому Роналд Зіґлер сказав кореспондентам, що президент Ніксон „не дасть вигнати себе з посту", бо вважає, що з особистих причин та з огляду на свій конституційний обов'язок мусить „змагатися проти спроб усунути його з посту президента". Зіґлер повторив ще раз, що Президент цілком непричетний до В о т ерґейтської афери, ані до спроб затаїти її. Пресовий секретар також заявив, що обов'язок президента Ніксона о б о роняти президентуру є важливіший від всіляких політичних міркувань, включно з питанням, чи Ричард Ніксон пошкодить Республіканській партії в цьогорічних виборах. Думають, що Зіґлер хотів тут висловити докір тим республіканським законодавцям, які раніше підтримували Президента, а тепер починають закликати, щоб він зрезиґнував.

Минулої суботи, 11-го травня, виступила в обороні її батька Джулі Айзенгавер, молодша дочка Президента, яка також сказала, що президент Ніксон категорично не плянує резиґнувати, а воліє пройти цілу процедуру „імпічменту" та суду в Сенаті, якщо Конґрес так вирішить. Вона заявила, що Президент „б о ротиметься, навіть якщо тільки один сенатор буде по його боці." Заяви Джулі Айзенгавер, Роналда Зіґлера й інших речників Білого Дому мали на меті заперечити поширені в останніх днях поголоски, що нібито президент Ніксон плянує на днях зрезиґнувати.

Республіканські законодавці пропонують, щоб Президент зрезиґнував

Вашинґтон. — Конґресмен Джон Ровдс, лідер Республіканської меншости в Палаті Репрезентантів, у четвер, 9-го травня, заявив, що президент Ніксон повинен знову застановитися над можливістю резиґнації із свого посту. Хоча Ровдс не рекомендував, щоб Президент таки зрезиґнував, ані не передбачував, що Президент буде змушений це зробити, але він сказав, що резиґнація є однією з можливих розв'язок цілої справи „імпічменту", особливо після того, як передача Білим Домом транскрипцій „відповідних частин" Вотерґейтських магнетофонних записів викликала переважно неґативну реакцію з боку американської публіки та законодавців.

Того самого дня подібну заяву виголосив ще один чільний республіканськ и й законодавець, конґре с м е н (Продовження на стр. 4-ій.)

Українська виставка у філядельфійському Музею Мистецтв продовжена

Філядельфія.—Виставка килимів і писанок у філядельфійському Музею Мистецтв, зорганізована 98 Відділом СУА, мала такий великий успіх, що музей рішив її продовжити ще на один місяць, до 28 травня. В Пропам'ятній книзі, яку підписували тисячі відвідувачів (в самім першім тижні виставку відвідало півтора тисячі глядачів), знаходимо такі коментарі в різних мовах: „чудово!" „Найкраща виставка в музею", „Зразки українських килимів і писанок повинні залишитися в музею на постійно", „Неймовірно прекрасне мистецтво" і т. п. Дописи зі знимками про цей показ були друковані у філядельфійських часописах „Інкваєрер" і „Дейлі Нюз". Під час виставки роздано понад 5,000 інформативних брошур, які включали короткі описи килимів, різьби, вишивок, писанок і кераміки, як рівнож з історії України.

На останній місяць пані 98 Відділу СУА доповнили збірку килимів взірцями глинянських килимів власности д-ра Ю. Рибака і п. Юрчик та додатковими взірцями гуцульських килимів д-ра Я. Заліпського і п. І. Хапко.

Петро Григоренко почав шостий рік свого ув'язнення в закладі для божевільних

Москва. — З датою 7-го травня Зінаїда Григоренко, дружина відомого совєтського дисидента українця, передала закордонним журналістам заяву, нагадуючи про те, що якраз цього дня закінчилося п'ятирічне перебування її чоловіка у закладі для божевільних. Ген. Петро Григоренко був засуджений на приміщення у психіятричному закладі 7-го травня 1969 року після того, як він активно виступив в обороні прав кримських татар в СССР. Стан здоров'я Григоренка поганий. Йому вже 67 рік життя, а крім того він відчуває наслідки поранення на фронті під час Другої світової війни. Як відомо, він вперше виступив в обороні прав кримських татар в 1963 році, а в 1964 був вперше приміщений у психіятричному закладі, де перебував вісім місяців, відбуваючи свій 15-місячний присуд за участь в обороні основних прав людини в СССР. Під сучасну пору він находиться у психіятричному закладі в Столбовій, 35 миль на південь від Москви. 5 квітня ц. р. в нього був серцевий атак і від того часу він дуже ослаблений. Керівництво лікарні в Столбовій звернулося до совєтської влади з пропозицією, щоб його з уваги на критичний стан здоров'я звільнити з психіятричної лікарні, але досі немає ніякої відповіді. Перебуваючи з умовохворими, Григоренко декілька разів був фізично потурбований, але, як заявила його дружина, не зважаючи на всі свої дотеперішні переживання, він зумів зберегти ясність думки і не заломився. Совєтські чинники відмовили, однак, проханню Зінаїди Григоренко дозволити їй поселитися в Столбовій, щоб доглядати чоловіка. Ген. Григоренко за останніх п'ять років ув'язнення перебував у психіятрричних закладах в Ташкенті, Москві, Казані і Черняхівську ((Східна Прусія). В жовтні минулого року його відвідували два західні психіятри, але тому, що не було з ними перекладача, якому Григоренко міг би довіряти, він відмовився з ними говорити, що совєтські чинники використовують тепер, як доказ його „психічної недуги".

„Ню Йорк Таймс" з 12-го травня, інформуючи про долю ген. Петра Григоренка, подає також інформацію про інших ув'язнених в закладах для божевільних дисидентів, в тому „українського кібернетика Леоніда Плюща і російського математика Юрія А. Шіхановича, яких арештовано і проголошено божевільними після того, як вони виявилися активними на відтинку оборони прав людини".

В СССР відновлено публікацію „Хроніки поточних подій"

Москва. — Згідно з повідомленням „Ню Йорк Таймсу" з 13 травня, тут появилося три чергові ч и с л а „Хроніки поточних подій", російськомовного дисидентського періодика, що був припинений у зв'язку з репресіями КҐБ під кінець 1972 р. з 27 числом. Чергові числа були доручені закордонним кореспондентам, у формі машинописів і позначені, як числа 28, 29 і 30. В кореспонденції з Москви згадується, що ніяких ближчих даних немає, коли мова про видавців і тираж. Як відомо, під кінець 1972 р. поліційні чинники КҐБ повідомили, що з появою чергового числа „Хроніки поточних подій" будуть арештовані ці дисиденти, які перебувають на волі. У новому виданні „Хроніки" її видавці вказують, що для них справа відновлення видання була своєрідним „моральним" питанням, враховуючи те, що, продовжуючи видання вони могли наразити інших людей. Все таки, після застанови ,вони дійшли до висновку, що видання треба відновити, бо, як заявляють вони, „продовжування мовчанки було б однозначне з підтримкою, хоча б і непрямою і пасивною, „тактики заложництва", яка є несумісна з правами, мораллю і гідністю людини". Як інформується у згаданій кореспонденції з Москви, в чергових трьох числах „Хроніки" не подані якісь справді нові інформації, а є тільки поданий перегляд подій за минулий період по кінець листопада 1973 р. З виданням „Хроніки" до кінця 1972 р. КҐБ пов'язало відомих дисидентів Петра Якіра та Віктора Красіна, які публічно, за традиційною сталінською практикою, „покаялися" публічно і засудили свої „провини" у виступі на телебаченні та у зустрічі з пресою.

Політична Рада УККА відбула засідання

Ню Йорк. — Останнє напередодні літнього сезону засідання Політичної Ради УККА відбулося тут в суботу 11 травня, в приміщеннях Українського Інституту Америки. Програма засідання, крім поточних організаційних справ та інформацій, включала дві доповіді з дискусією та висновками. Наради відкрив о год. 1.45 по полудні голова Політичної Ради проф. Іван Вовчук. Після прийняття порядку дня та прочитання і схвалення протоколу з попереднього засідання, доповідь на тему: „Так зване міжнародне ,відпруження і українська політика" прочитав проф. Кость Савчук. З'ясувавши положення на міжнародній арені на сучасному етапі і перспективи т. зв. політики відпруження, доповідач запропонував семипунктову програму конкретних заходів УККА на зовнішньополітичному відтинку. Над доповіддю і пропозиціями проф. К. Савчука розвинулася широка дискусія, яка свідчила зацікавлення проблемою і про бажання, щоб Екзекутива УККА виявила більшу активність на цьому важливому відтинку своєї діяльности. Інший доповідач, проф. Микола Чировський говорив на тему: „Господарська ситуація в СССР в половині геперішньої п'я т и р і чки". Спираючися на совєтські статистичні дані та проаналізувавши окремі стосовні матеріяли, доповідач показав, в якій мірі, не зважаючи на такі чи інші досягнення, совєтське господарство відстає з виконанням намічених плянів і як совєтські чинники мусять відповідними маніпуляціями і знижуванням намічених плянів демонструвати ,ріст' совєтської економіки. В такому контексті треба бачити, говорив доповідач, совєтські заходи дістати фінансову, технічну та наукову допомогу з Заходу, а в першій мірі із ЗСА, щоб цим шляхом перемогти власні труднощі. Окремі думки і висновки доповідача були відтак доповнені у живій дискусії.

Інформації про поточні справи подали: мгр Я. Рак (справа українського шкільництва в ЗСА та праця Шкільної Комісії) і екзекутивний директор УККА мгр І. Базарко (справа манифестації у Вашингтоні 22 червня і справа купівлі власного дому для УККА). Крім того, при різних справах обмірковано дві пропозиції: щодо виразнішого і стислішого уточнення ролі і характеру Політичної Ради УККА та щодо зміни в правильнику СКВУ, коли йдеться про процедуру лагодження пропозицій комісій, відкинених пленарною сесією Конґресу. Устійнено, що Президія Політичної Ради опублікує резолюцію в справі кращого з'ясування ролі і характеру Політичної Ради. Резолюція в справі зміни правильника СКВУ буде обміркована на черговому засіданні. На засіданні Політичної Ради було 44 осіб, в тому 36 членів Ради, 4 членів Екзекутиви УККА та Контрольної комісії і трьох голов Відділів УККА.

„Український Квартальник" почав своє 30-річчя

Ню Йорк. — Вже є у розпродажу перше (весняне) число англомовного „Українського Квартальника", яке є знамение тим, що ним започатковано тридцятий рік видання цього важливого українського періодика англійською мовою. На це число складається ряд статтей таких авторів, як Степан Поссоні („Червона борода і червоний прапор"), Лев Добрянський („Голоси Америки"), Любомир Р. Винар („Українсько - р о с ійська конфронтація в історіографії), пастор Володимир Боровський („Переслідування українських п р отестантських церков в Західній Україні") та Павло Фенчак („Вмілі грачі: директори програм етнічних студій"). Крім статтей, в журналі є 12 рецензій на книжки, які стосуються східньоевропейської проблематики, а також в яких заторкується проблеми етнічних поселень в ЗСА і Канаді. Окрема частина присвячена текстам документів совєтських дисидентів і документів в їхній обороні. У розділі „україніка" читач знайде огляд статтей на українські теми в американській пресі, а в розділі „Хроніка поточних подій" — огляд українського життя в ЗСА, в інших країнах поселення та в Україні. Редакційна стаття присвячена аналізі заяви письменника - дисидента Івана Дзюби.

У зв'язку з цим, що з тим числом „Український квартальник" почав 30-тий рік своєї систематичної появи, варто відзначити факт, що він почав виходити з ініціятиви Українського Конґресового Комітету в 1944 році за редакцією проф. д-ра Миколи Чубатого. Тепер редактором журналу є д-р Володимир Душник, а до редакційної колеґії, яку очолює проф. Лев Добрянський, входять ще ред. А. Драган та проф. д-р М. Стахів. При редакційній колеґії є дорадчий орган, в якому приймають участь видатні знавці східньоевропейської п р облематики.

Проф. Богдан Боцюрків назначений членом Консультивного комітету канадських етнічних студій

Оттава. — Згідно з повідомленням канадського міністерства багатокультурности, що його очолює д-р С. Гайдаш, при міністерстві оформлено під кінець березня ц.р. Консультативний Комітет канадських етнічних студій, під керівництвом проф. Джін Бирнет з Йорк університету. Одним з членів цієї Ради назначений також проф. Богдан Боцюрків з Карлтонського університету в Оттаві. Завданням Комітету буде стимулювати академічні досліди і заходи з метою поширити зрозуміння для культурної зрізничкованости Канади і потреби міжкультурного обміну. Комітет буде займатися в першу чергу координуванням дослідів в етнічних студіях і добором викладачів для дисциплін, що стосуються етнічної багатокультурности.

ПІД ОПІКУНЧИМ КРИЛОМ УНСОЮЗУ

Написала Іванна Савицька

(Репортаж)

Новий, мешканевий, двадцятьтриповерховий будинок, спонзорований частинно УНСоюзом при 100 Монтґомері вул., Джерзі Сіті, Н.Дж. тел. 201-332-1175, розкрив гостинні двері для нових мешканців. Зацікавлення будинком і його вигідними помешканнями велике, проте — неоправдані, фальшиві поголоски й невірні інформації про безпеку в нашій околиці на превеликий жаль здержують масовий доплив українців від поселення у новому будинку.

Під сучасну пору сімнадцять українських родин замешкало в нових, повних комфорту приміщеннях, чотирнадцять аплікацій в процесі оформлення. У загальному, цей відсоток невеликий і ми знову втрачаємо нагоду використати й витягнути для себе, по змозі, якнайбільше, бо ціна на помешкання приступна, при чому особи з невеликими прибутками мають вигляд на стейтову підмогу.

Вигідний і добре заплянований розклад мешкальних кімнат, з усіма потрібними додатками, (огрівання, охолодження, світло, газ, комора для спалювання відпадків), стіни, непропускаємі звуку, три величезні елевейтори, дзвінкова система із голосником, служба безпеки при вході (на три зміни), вигідна площа до паркування, 7 - 10 хвилин до підземки, величезна харчова крамниця „Шап-Райт" біля підземки й готові до послуг таксівки, запевнюють усім без винятку вигідне й спокійне життя.

Як ми — українці зорганізуємо те життя, як спільно наладнаємо контакти з культурним Ню Йорком, — залежатиме виключно від нас самих і нашої підприємчивости. Три собвейові зупинки й ми на Долині Ню Йорку. Шість зупинок, і ми у підвалі крамниці Ґімбелса. Їзда до Світового Торговельного Центру триває 5 хвилин. квитки на переїзд — 30 центів.

Заходимо до привітного помешкання Юрія і Ірини Тамарських. Юрій Тамарський, кінооператор і кінорежисер, колишній співробітник Довженка радо розказує про свою улюблену професію. Він же працівник мистецьких фільмів у Київській і Одеській кіностудіях. Йому належать такі головніші фільми: „Загибель Ескадри", „Млин на у з л і с с і", „Джальма", „Село Веселе". Поселившись у Південній Америці Ю. Тамарський працював для Бразилійського уряду, а його кольоровий, документальний фільм Бразилія висвітлюється по всьому світу.

До нового будинку Тамарські поселились три тижні тому.

Після брудного й жахливого Бронксу — кажуть вони, — наше нове помешкання наче казка. Ясно, широко, вигідно. Повно сонця і повно простору. Тамарські живуть на третьому поверсі будинку і ми їдемо з ними поглянути на Ню Йорк з вікна п'ятнадцятого поверху. У сумерку вечора, освічений (Продовження на стр. 4-ій.)

Авторка репортажу, Іванна Савицька, в привітальні свого помешкання в „Орлиному гнізді".

ВІД ВИДАВНИЦТВА

З уваги на необхідність закінчити друк звітів та інших матеріялів для 28-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка відбудеться вже в наступному тижні у Філядельфії, „Свобода" з датою середи, 15-го травня, не появиться. Натомість „Свобода" з датою четверга, 16-го травня, появиться в подвійному 8-сторінковому об'ємі.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ ... За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Криза президентури

В Америці і, мабуть, у світі сьогодні багатьом ясно, що найвищий в світі пост Президента З'єдинених Стейтів Америки опинився в критичній стадії з уваги на продовжуваний розгляд причетности президента Ричарда Ніксона до горезвісної Вотергейтської афери, зглядно до намагань її приховати перед народом. Ця криза збільшилася зокрема у зв'язку з опублікованими магнетофонними записами розмов президента Ніксона з його дорадниками в Білому Домі в цій справі та у зв'язку з розглядом Юридичною комісією Палати Репрезентантів можливостей поставити президента Ніксона формально в стан обжаловання та передати цю справу на остаточне вирішення Сенатові, згідно з конституційними постановами.

Президент Ніксон уже кілька разів заявляв, що, як громадянинові, прислуговує точно таке саме конституційне право, як воно прислуговує кожному іншому громадянинові: обвинувачений повинен вважатися невинним, як довго йому не доказано його вини нормальною судовою процедурою. І в цьому він має правду. Але, не зважаючи на таке право і судову процедуру, нарід також має конституційне право „займати становище" до кожного вчинку обраного ним урядовця, з президентом країни включно. Мавши на увазі дотеперішні голоси відповідальних членів Конґресу й Уряду, як і виявлену пресою та опитуваннями публічну опінію, можна вважати, що нарід засудив Президента не так в закидуваних йому і досі ще судово не доказаних провинах, як радше за його поведінку. Це й призвело до того, що можна б назвати „кризою президентури", яку сам президент Ніксон міг би бодай злагіднити чи полагодити з меншою шкодою для країни і народу, якщоб він сам зрезиґнував зі свого посту вже тепер, без уваги на можливий остаточний вислід конституційної акції.

„Соціялістична власність"

У газеті „Радянська Україна" з 1 лютого і 5 травня 1974 року опубліковано матеріяли на цю тему під заголовком „До останньої миті". Мова йде про ставлення українських колгоспників до т. зв. соціялістичної власности, тобто майна, що належить колгоспам, чи радгоспам. Привід до написання в „Радянській Україні" дописів на цю тему дав факт вбивства комуніста Федора Шибинського, який добровільно зголосився охороняти став з рибами. Як виходить з газетної інформації, цей колгоспний став, який коштував в цілому понад 150,000 карбованців, по зарибненні давав всього 1753 кілограми риби, тобто центнер з одного гектара. Справа була не в нерентабельності підприємства, а в тому, що колгоспники з цього самого колгоспу в селі Скарженівка, Вінницької области, і з сусідніх колгоспів нічцю виловлювали зі ставу рибу. Кореспондент „Радянської України" пише, що того роду „рибалення" під „покровом ночі" — традиційне не тільки в цьому колгоспі, а всюди, де є такі стави. „До речі, пише він, колгосп імені Куйбишева — далеко не єдине господарство з такою „врожайністю" замріяних ставків".

Комуніста Шибинського вбили колгоспники з сусіднього села, коли він намагався перешкодити „нічній риболовлі". Пишучи про цю подію, яка закінчилася у Вінницькому обласному суді, кореспондент „Радянської України" відзначає, що „злочин народився не у вакуумі, а в обстановці байдужности, душевної інертности, терпимости до пиятики на підприємстві". Риболовлення в колгоспному ставку, пише кореспондент, ніхто не вважав за якийсь „проступок". Риболовили „свої" і „чужі". Більше того, „в Скарженівці, і до речі, в ніч на 24 серпня теж тинялися „свої", місцеві браконєри. Я бачив декого з них у суді. Кіномеханік О. Скалецький, закінчивши крутити в клюбі веселу кінокомедію, завідуючий клюбом Г. Луцьо, і ще дехто... прямували тієї ж ночі „порибалити" на ставок, з якого спустили воду".

Коментуючи допис з лютого, „Радянська Україна" з 5 травня пише, що „суд покарав злочинців" і що „порушені в статті проблеми боротьби за збереження соціялістичної власности обговорено на нарадах керівників районової та обласної ланок, секретарів парторганізацій і на обласній нараді працівників органів внутрішніх справ", тобто КҐБ. Створено навіть комісію, яка має „вивчити" ставлення населення до „соціялістичної власности". Крім того, „намічено цілий ряд заходів до вдосконалення форм і методів правової пропаґанди, посилення боротьби проти правопорушень, за збереження соціялістичної власности".

Тут доцільно ширше наведено опис цієї події в одному українському селі під совєтською окупацією, щоб показати, як насправді населення дивиться на т. зв. народне добро і на „соціяльну власність" і яких заходів мусить режим вживати на понад 50-му році свого існування, щоб цю „соціялістичну власність" якось охоронити перед власними громадянами. Немає сумніву, що теперішні колгоспні невільники з далеко більшим правом можуть здійснювати клич: „грабуй награблене", ніж його мали винахідники того клича — комуністи, як ограбили населення з його приватної власности.

Уряд розглядає можливість збільшення закордонної допомоги в харчах

Вашингтон. — Уряд ЗСА тепер розглядає можливості збільшення закордонної допомоги в харчах, особливо для країн, яким загрожує голод, наприклад, для Індії та деяких держав центральної Африки. Секретар сільського господарства Ерл Батс твердить, що цю допомогу можна збільшити без великих проблем, бо цього року сподівається рекордового врожаю. За збільшенням закордонної допомоги в харчах також заявився державний секретар Генрі Кісінджер, який вважає, що така допомога конечна не тільки з гуманітарних причин, а також потрібна для успішного ведення американської закордонної політики. Проте, деякі економісти, які працюють для Уряду, твердять, що таке збільшення в допомозі потребуючим країнам світу може дуже підвищити ціни на харчові продукти в ЗСА. Гері Сіверс, член Ради Економічних Дорадників, заявив, що можна буде збільшити цю допомогу, але розмір цієї підвишки залежатиме від цьогорічних жнив.

М. Сосновський

НЕОПРАВДАНЕ АЛЯРМУВАННЯ

Коли будь - хто виносить якусь справу на громадський форум, а зокрема, коли виступає зі зверненням, чи апелем до суспільства, то він завжди повинен подбати, щоб справа була не тільки належно обґрунтована, але наведені арґументи, чи твердження відповідали фактичному станові. Інакше матимемо справу з помилковим інформуванням суспільства, що може мати неґативні наслідки для самої справи, а в першій мірі викликатиме недовір'я до наших форм і метод інформації. Конкретно тут маємо на увазі статтю: „Доки ж мовчати?", надруковану в одній з наших газет в квітні ц. р., та в якій автор обвинувачує практично всі українські громадські і наукові установи і товариства, мовляв, вони виявляють повну байдужість до долі переслідуваних в СССР українських в'язнів. Докір автора статті звернений в першу чергу проти Українського Вільного Університету і його ректора проф. д-ра В. Янева, при чому цей закид поданий у формі прямого обвинувачення і навіть засудження. У бездіяльності обвинувачується голову українського Конґресового Комітету проф. Лева Добрянського, Український Католицький Університет, Наукове Товариство ім. Шевченка, Український Гарвардський Центр, Українську Вільну Академію Наук, АДУК, Спілку Українських Журналістів, українських університетських професорів, професіоналістів і т. д. і т. п.

На тему УВУ в статті написано таке: „Ми засуджуємо бездіяльність в тому напрямку УВУ, ректор якого знає нападати злорадно і безосновано на ОУН на СКВУ, але Сенат УВУ досі не спромігся на виготовлення заяви протесту проти ворога в обороні наших культурних діячів! Пощо такого опортунізму? Або УВУ є українська наукова інституція і має служити теж обороні нашої науки в уярмленій Україні, або вона має лише животіти, лякаючись своєї тіні і відмовляючись навіть запротестувати проти мучення і катування найвизначнішого культурного діяча України В. Мороза і сотень йому подібних!" Закінчуючи свої міркування і обвинувачення, автор статті закликає до акції, мовляв, годі довше ждати і заявляючи, що „чекаємо на акцію" згаданих всіх українських громадських, професійних і наукових установ.

Того роду алярмуюча обвинувальна стаття мусить викликати оправдане здивування. Невже ж справді українська громада і всі її установи та товариства поснули? Невже ж їм байдуже все це, що діється сьогодні в Україні?

Щоб не ширилося, як кажеться, баламутство, треба внести в ці питання дещо ясности.

Найперше треба ствердити, що практично всі закиди і важкі обвинувачення автора статті не відповідають фактичному станові, зокрема безпідставні і шкідливі обвинувачення Українського Вільного Університету, який з уваги на специфічні умови в Німеччині і панівний там дух „епізменту" знаходиться у важкій ситуації.

Щоб не обтяжувати статті подрібними даними, що стосуються справи, про яку мова, нагадаємо про деякі найважливіші моменти, які проілюструють фактичний стан. Коли йдеться про український науковий світ, то мусимо нагадати про постанови в цій справі сесії представників наукових українських установ, яка відбулася в Торонті в рамках Другого СКВУ на початку листопада 1973 року, на якій власне з ініціятиви ректора УВУ проф. В. Янева була схвалена спеціяльна резолюція „проти всіх форм ґеноциду, а зокрема проти переслідування українських інтелектуалістів за вияв їх свобідної думки". На сесії були заступлені представники НТШ, УВУ, УВАН, Українського Історичного Товариства, Української Американської Асоціяції Університетських Професорів. В резолюції говориться також, що „присутні представники названих установ звертаються до Комісії Прав Людини при Об'єднаних Націях з гарячим апелем до негайної протидії, взиваючи всі інші наші наукові установи прилучитися до цього протесту".

Треба відзначити, що за цією резолюцією пішли конкретні заходи, зокрема на американських і канадських університетах зі зверненнями окремих наукових неукраїнських, але за українською ініціятивою асоціяцій до відповідних міжнародних установ в обороні українських в'язнів. Були пороблені і продовжуються активні заходи щодо віз для окремих переслідуваних інтелектуалістів на становища викладачів цих чи інших університетів. Подробиці в цій справі будуть своєчасно подані до публічного відома. Тут мусимо тільки додати, що найбільша українська установа у вільному світі, Український Народний Союз, задеклярувала у підтримку того роду заходів потрібні фінансові засоби, надсилаючи своє фінансове зобов'язання відповідним міжнародним установам, разом зі своїм фінансовим звідомленням.

Усе це не є ніякі порожні фрази зі закликів до допомоги, але дуже конкретні почини, за якими стоять живі люди і відповідальні інституції з відповідними засобами і готовістю активно обстояти свої слова і заяви.

Варто ще тут буде згадати про заходи Українського Лікарського Товариства Америки, яке зі свого боку перевело активні заходи в обороні, наприклад, Леоніда Плюща. Це саме зробила Українська Американська Асоціяція Університетських Професорів, члени якої багато зробили для мобілізування опінії американського академічного світу. Про громадські протестні збори, віча тощо, організовані окремими організаціями, чи Українським Конґресовим Комітетом Америки, Комітетом Українців Канади і т.п. тут навіть не приходиться й згадувати, бо про це багато інформацій було на сторінках української преси і кожен заінтересований громадянин доброї волі міг з ними познайомитися. Нагадаємо тут тільки ініціятиву ЦЕСУС-у і про створення під патронатом СКВУ Комітету оборони Валентина Мороза, який за останні місяці перевів не тільки загальногромадські протестні акції, але потрапив на терені Канади зорганізувати в підтримку веденої акції чимале число осіб власне з канадського академічного світу, які підписали петицію в обороні В. Мороза. Цілий ряд статтей і коментарів на цю тему в канадській пресі, авторами яких є видатні канадські коментатори, засвідчує про розміри проробленої праці і її успіхи.

Думаємо, що оцей навіть дуже схематичний і неповний перелік фактів говорить сам за себе і є найкращим спростуванням на все те, що написано у згаданій статті. Ми не знаємо, чим керувався її автор, але можемо ствердити тільки те одне, що він цією статтею наніс кривду багатьом українським установам і товариствам, обвинувачуючи їх в бездіяльності і байдужості до потреб українського народу в Україні.

„РАДІО - ХУЛІҐАНИ"

(ст). — Із звідомлень совєтської преси виходить, що совєти не можуть придушити приватних радіоавдицій, надавців яких вони зовуть „радіо - хуліґанами". Власті від кількох літ стараються зліквідувати цих „повітряних піратів", але їх число все більшає. Скріпили контролю, збільшили кари та пробували заохочувати молодь, щоб зареєструвалася як радіо - аматори. Однак, більшість совєтської молоді є проти реєстрування, молоді радіо - аматори радше йдуть своїм власним шляхом. В одному великому промисловому центрі „радіо - хуліґани" надавали свої авдиції по п'ять годин денно. Надавали понад 115 неавторизованих програм. Коли „радіо - хуліґана" приловлять перший раз, конфіскують його апарат і радіо - приладдя та накладають на нього грошову кару; за другим разом кару підвищують; за третім разом висилають до таборів на примусові роботи. Всеодно слухачі люблять слухати тих приватних авдицій. „Комсомольское Знамя", що виходить в Києві, помістило статтю під заголовком „Авангардські мелодії, або як постають радіо - хуліґани". Два учні десятирічки в Києві змайстрували собі радіоапарат силою трьох ватів і надавали свої програми. Коли їх приловили, ті молоді люди жалувалися: „Наша школа не має радіоклюбу. То що ми маємо робити?" Радіо - клюби завжди влаштовують комсомоли на спілку з червоною армією, як вступ до передармійського навчання. Згаданий журнал зазначує, що минулого року в одній області приловили сім „радіохуліґанів", в іншій області інспектори й аґенти приловили аж 17 самостійних радіопередавців. Ті аматори надають свої авдиції під такими назвами, як „Демон", „Динаміт", „Змій", „Ніночка", „Радіо - король", „Фараон" і т. д.

„Якщо всі школи мали б радіо - клюби з примусовим членством, само собою затихли б в ефері мелодії і банальні співи різних яґуарів і їхні анекдоти ізвозчиків" — завважує „Комсомольское Знамя". Комсомол Таджикистану остерігав перед авдиціями „Короля Ефіру", який заповів свою програму, а в ній „декадентські заграничні мелодії". Згаданий журнал каже, що „Короля Ефіру" приловили. Це молодий робітник електростанції Р. Ілясов. Його і ще одного робітника гостро покарали. В Таджикистані приловили теж молоду дівчину, яка назвала себе в радіо „Пустянкою". Всі вони росіяни. Один радіоаматор післав листа до комсомольського журналу й підписався як „совєтський патріот". В листі м. і. каже, що число таких радіопрограм радіоаматорів мусить більшати, бо „ніяк не можна вирятуватися із смутку й темряви нашої країни". Радіослухачі не протестують проти аматорських авдицій, але із вдоволенням ловлять уїдливі політичні анекдоти про совєтських верховодів і бюрократію. Заборонена заграничня музика і співи не втихають. Один турист чув у місті недалеко Ленінґраду вільну радіопрограму, в якій надавали уривки із магнітної стрічки зі співом поставленого на „чорну лісту" народного співака й поета Олександра Галича, якого можна назвати „совєтським Боб Диленом".

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді в вільному світі нового свідомого члена!

Стівен Лікок)*

НАШ „ДЕНЬ МАТЕРІ"

Так, як це розказував один член родини

З найрізнорідніших ідей, які постали в останніх часах, найкращим, на мою думку, помислом є святкувати раз в рік „День Матері". Не дивуюся завсім, що 11-ий день травня став таким популярним в цілій Америці, і я певний, що ця ідея пошириться також на цілий світ.

Зокрема в таких великих родинах, як наша, ця ідея знаходить велике признання Тому то й ми також вирішили відсвяткувати День Матері. Ми вважали, що це гарна думка. Вона заставила нас здати собі справу з того, як багато наша мати зробила для нас на протязі років і скільки зусиль та посвяти вона для нас принесла.

Отже ми вирішили, щоб цей день був великим святом для цілої нашої родини і постановили зробити все, що в наших силах, щоб наша мати в той день була щаслива. Батько постановив взяти на той день відпустку із свого бюра, щоб бути учасником свята, моя сестра і я не пішли того дня на університетські виклади, а Мері і мій брат Вілліям пропустили того дня науку в школі.

У нашому пляні було зробити цей день немов би Різдвом або іншим великим святом, тому ми постановили прибрати дім квітами, відповідними цитатами над ватраном тощо. Ми попросили матері, щоб виписала ці цитати й зайнялася декорацією дому, тому що вона завжди робить це на Різдво.

Обидві мої сестри були тієї думки, що із-за такої великої оказії, ми всі повинні одягнутися якнайкраще, тому обидві купили собі нові капелюхи. Мати зробила ще додаткові прикраси до обох капелюхів, і вони виглядали справді гарно, а батько купив для себе і для нас, хлопців, нові краватки на пам'ятку того дня. Ми хотіли купити також для матері новий капелюх, але показалося, що мати воліла свій старий сірий капелюх, як новий, і обидві сестри признали, що він справді дуже їй до лиця.

Отже, після сніданку у нас була задумана несподіванка для матері, а саме, тому що наше авто було саме в направі, ми мали винайняти і взяти маму на гарну прогулянку за місто. Наша мати рідко коли може мати таку приємність, бо вона майже цілий день зайнята коло дому. Природа за містом тепер така гарна, що для матері це, очевидно, буде розкіш їхати милями серед чудових краєвидів.

Але вранці того дня ми трошки змінили наш плян, бо батькові прийшло на думку, що ще краще було б, коли б ми, крім прогулянки автом, взяли матір також на рибу. Батько сказав, що коли вже авто замовлене і заплачене, то ми таксамо можемо ужити його для того, щоб поїхати в гори, де є річка. Батько сказав, що коли їхати на рибу, то це вже є певна мета і це збільшує приємність.

Отже ми всі признали, що справді для нашої матері буде краще, коли ми будемо мати ціль для нашої прогулянки. А крім того показалося, що батько саме день перед тим купив собі вудку, і поїздка на рибу тим більше була оправдана, а батько сказав ще, що мати могтиме також ловити цією вудкою рибу, якщо схоче. Він сказав, що по-правді ця вудка навіть куплена для матері, але мати заявила, що вона радше буде дивитися, як він ловить рибу, ніж має сама пробувати ловити.

Так ми мали вже все готове до прогулянки, а мати ще поробила сендвічі і цілий другий сніданок на випадок, якщо б ми зголодніли, хоча, розуміється, ми мали повернутися додому вполудне на великий обід, зовсім як на Різдво чи на Новий Рік. Мати поклала це все в кошик, щоб було готове до авта.

Аж ось, коли авто заїхало перед ґанок, показалося, що воно мале, і в ньому далеко не було стільки місця, як ми думали, бо ми не врахували батькове рибальське приладдя і другий сніданок, отже стало ясним, що ми всі до авта не вмістимося.

Батько сказав, щоб ми тим не журилися, бо він так само добре може залишитися дома і що він може навіть тим часом робити щось у нашому городі. Він сказав, що там є повно важкої і брудної роботи, яку він може за той час зробити, ось хоч би викопати яму на сміття і таким чином заощадити гроші на робітника. Отже тому він залишиться дома. Він ще сказав, щоб ми не звертали уваги на те, що він уже три роки не мав ніякої відпустки. Він хоче, щоб ми всі були щасливі, і мали приємність і не журилися ним. Він сказав, що він уже якось перебуде той день і що, по-правді, він був дурний, коли думав, що для нього може буде колись свято.

Але, розуміється, ми знали, що це неможливо залишити батька вдома, тимбільше, що він зараз зробив би з цього цілу драму, так як це вже почав був робити.

Обі мої сестрички, Анна і Мері, були б радо залишилися дома і допомогли служниці зготовити обід, але їм було дуже жаль, коли подумали, що день такий гарний, і що вони мають нові капелюхи. Усе ж вони обидві заявили, що мати потребує сказати тільки одне слово, а вони радо залишаться вдома працювати. Вілліям і я були б також радо залишилися дома, але, на жаль, ми не могли б придатися дома при варенні обіду.

Врешті решт вирішено, що мати залишиться вдома і буде мати гарний день відпо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

*) *Стівен Лікак, канадський письменник - гуморист (1869 - 1944.)*

ПРОТОКОЛ

нарад Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, що відбулися в четвер, 13-го грудня 1973 року у Головній Канцелярії в Джерзі Сіті, Н. Дж. Початок нарад о год. 10:30 ранку.

6

Рекордовий відділ — як завжди досі точно і прецизно виконує свою працю під проводом свого шефа, заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана. Оформлювання грамот і їх перевірка, зв'язки з забезпеченевими урядами поодиноких стейтів, кореспонденція, висилка друків, все полагоджується солідно і своєчасно.

„Свобода" і „Союзівка" — їхні видатки і прибутки з деякими відхиленнями втримуються на минулорічному рівні.

Нова будова. — звітодавець довше зупинився над справами будови 15-поверхового хмаросягу, яка вже добігає до свого повного викінчення. В тижні перед Різдвом за новим календарним стилем плянується перенесення до нових приміщень Головної Канцелярії УНС. Там уже працюють у винайвлених приміщеннях деякі відділи сусіднього Першого Джерзі Банку. Підписано вже домовлення про винайм більшої частини одного поверху для спеціяльної служби державного Соціяльного Забезпечення, продовжуються розмови з рядом інших фірм про винайм дальших приміщень. Всі більші праці при будові нового дому будуть закінчені до кінця цього року.

Інформаціями про деякі леґальні проблеми, зв'язані з будовою нових приміщень головний предсідник Йосип Лисогір закінчив свій звіт.

Схвалено, щоб Корпорація Дому УНС не платила УНСоюзові відсотків за останніх 6 місяців аж до наступного року, але залишила їх як залеглість.

ЗВІТ ГОЛ. РЕДАКТОРА А. ДРАГАНА

Ред. А. Драган у своєму короткому звіті інформував Екзекутиву насамперед про заходи в справі започаткування підготови англомовного видання словникової (гасловоі) Енциклопедії Українознавства. Звітодавець відбув у цій справі ряд розмов з головним редактором Володимиром Кубійовичем та представником В-ва „Молоде Життя" д-ром Атанасом Фіголем. З уваги на те, що в справі такого видання була вже принципова згода Конвенції і Головного Уряду УНС, Екзекутива доручила звітодавцеві перевірити ще деякі аспекти такого видання, включно з коштом його друку, та до чергових нарад Екзекутиви приготовити проєкт відповідного домовлення. Звітодавець в дальшому інформував, що з уваги на зміни та абсенції в редакції друк календаря УНСоюзу на 1974 рік вже дещо спізнений і зможе бути висланий щойно в січні 1974-го року. Екзекутива одобрила пропозицію, щоб новий календар висилати тільки на адреси тих передплатників, які попередніми роками надсилали заплату за нього. Екзекутива в дальшому прийняла до відома та одобрила пропозицію відповідного порозуміння з проф. Л. Винарем із Кентського університету щодо участи УНСоюзу в заплянованому виданні історії українського поселення в Америці з нагоди 200-ліття Американської Незалежности в 1976-му році. Загальним оглядом стану та проблем і потреб в-ва та з'ясуванням деяких культурних справ ред. Драган закінчив свій звіт.

Схвалено відкласти рішення в справі гаслової Енциклопедії до наступного засідання Екзекутиви, на яке ред. Драган приготує проєкт відповідного домовлення.

У дальшому Екзекутива одобрила думку ред. А. Драгана, щоб новий календар висилати тільки тим передплатникам, які попередніми роками заплатили за нього.

Схвалено уділити підмогу Кентському університетові на видання праці про історію українського поселення в Америці та його вклад у ріст та розбудову країни до суми $7,500 з тим, що Кентський університет у книжці зазначить підмогу УНС та дасть йому відповідну кількість примірників тієї книжки.

Схвалено залишити дивіденди у тій самій висоті, що їх виплачувано в минулому році.. Схвалено щоб другий морґедж для Корпорації Дому залишити відкритим до такої суми, яка буде потрібна.

Ад. 5: На внесення заст. гол. предсідника УНС В. Сохана, піддержане сен. Юзиком, схвалено:

а) проголосити 28-му Конвенцію УНС не пізніше, як 2 або 3-го січня 1974 р.
б) проголосити дату вибору делеґатів до 3-го березня 1974 р. Вибраним делеґатам вислати ґратуляційні листи разом з друком на замовлення готелю.
в) проголосити листу малих Відділів, які мають менше як 75 членів.
г) проголосити програму Конвенції в часі 19 - 20-го квітня і склад затверджених делеґатів.

Засідання Повної Екзекутиви повинно відбутися на тиждень скоріше для ухвалення програми Конвенції і затвердження делеґатів, тобто 12-го квітня 1974 р.

Ад. 6: Головний секретар Ярослав Падох подав загальний проєкт конвенційної кампанії, яка тривала б від 1 січня до 20-го травня 1974 р. Її мета — 2,000 членів, тобто по 400 членів місячно з відповідним розложенням цієї квоти на Області, Округи і Відділи. Нагородою були б медаля патрона УНС, Тараса Шевченка в трьох металях, яку вручено б переможцям на Конвенції. Крім того пропонує признати відповідне число грошових нагород для організаторів, які придбають найбільше число членів. Розгляд пропозицій відкладено до наради Вужчої Екзекутиви.

Схвалено призначити суму $5,000 на влаштування концерту симфонічної оркестри під батутою Володимира Колесника, який відбудеться в рамках цілоденного Фестивалю, що його влаштовує Стейтова Рада Відділів УККА для вшанування 80-річчя УНСоюзу. Схвалено представникам УНС на СКВУ, які водночас репрезентували на СКВУ Український Конґресовий Комітет, покрити різницю їхніх видатків, поза коштами дороги, що їх покрив УККА. Схвалено прийняти пропозицію Дана Чомляка із Заходу Канади, щоб він, при допомозі своїх радіостанцій і заанґажованих для цього співробітників, яких

(Продовження на стр. 4-ій.)

НА ЦІЛІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
зложила суму 100.00 долярів
АНАСТАСІЯ СОКОЛОВСЬКА
Матаван, Н. Дж.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, 86-ий ВІДДІЛ
в НЮАРКУ, Н. Дж.
— влаштовує —

ЗАБАВУ для ДІТЕЙ

з гостинним виступом

МУЗИЧНОГО ДОШКІЛЛЯ

при УМІ

З КАЗКОЮ „РІПКА"

Заля церкви св. Івана Хрестителя
при Сенфорд Авеню, Нюарк, Н. Дж.

Неділя, 19-го травня 1974 року
год. 3-тя по пол.

Увага! **Увага!**

Український Народний Союз
З НАГОДИ 28-ОЇ КОНВЕНЦІЇ
влаштовує

ВЕЛИЧАВИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

в неділю, 19-го травня 1974 р., о год. 2-ій по пол.

в залі „Маріот Мотелю"

при Сіті і Монумент вулицях — ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

Підчас „Фестивалю" виступлять:

- Солістка Київської опери ГАННА КОЛЕСНИК
  Акомпаніятор — ВОЛОДИМИР РАТУШНИЙ
- СІМ НАЙКРАЩИХ ТАНЦЮВАЛЬНИХ АНСАМБЛІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ:
  - АНСАМБЛЬ ПЕТРА МАРУНЧАКА, Монтреаль, Канада, із солісткою ДОННОЮ МАРУНЧАК — Міс Союзівка 1974;
  - „РУСАЛКА", Бирлінгтон, Онт.;
  - „ВЕРХОВИНЦІ", СУМА — Ню Йорк, ОЛЕГ ГЕНЗА, хореограф;
  - „ГОМІН УКРАЇНИ", Детройт - Віндзор, ІВАННА ДРАГІНДА-КУЛЬЧИЦЬКА, хореограф;
  - „ВОЛОШКИ", Філядельфія, ЗОЯ ГРАУР-КОРСУН, хореограф;
  - УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮРИСТИ з АСТОРІЇ, Ню Йорк, ЕЛЕЙН ОПРИСКО, хореограф;
  - ТАНЦЮРИСТИ СУМА, Філядельфія, МИКОЛА БОЙЧУК, хореограф.

Директор і майстер церемонії: ВОЛОДИМИР БАКАД

Вечером по закінченню ФЕСТИВАЛЮ в тій самій залі

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

від год. 8-ої до 12-ої ночі

Аранжер — Богдан Чаплинський Оркестра Володимира Сухара

В четвер, 23-го травня 1974 р., о год. 7-ій веч.

в тому самому Мотелі буде

КОНВЕНЦІЙНО-ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

- Вступ на Фестиваль — 5.00 дол. від дорослих і 2.00 дол. для молоді. Вступ на забаву 2.00 дол. для дорослих і 1.00 дол. для молоді. Вступ на бенкет за запрошеннями в ціні 15.00 дол. від особи.
- Квитки вступу на Фестиваль можна набути в Філядельфії: крамниця „Космос" при 4944 Н. Брод вул., тел. 457-5664, крамниця „Оріон" при 4925 Н. Олд Йорк Ровд, тел. 455-9586, крамниця Лукасевичів при 801 Н. 24-та вул., тел. 769-9033, крамниця Мисишиних при 2300 Марґарет вул., тел. 288-6696.
- Загальні інформації, як про Фестиваль, Забаву і Бенкет, можна одержати в канцелярії Конвенційного Комітету при 5004 Н. Олд Йорк Ровд, Філядельфія, Па., в часі від 10-ої ранку до 3-ої по пол. і 6-ої до 8:30 веч., а в неділю від 1-ої до 5-ої по пол. або телефонічно телефоном на число: 457-5471.
- Під час Конвенції, почавши від неділі, 19-го травня буде мистецька виставка картин мистця РЕМА БАГАУТДІНОВА, який 1972 р. прибув з України.

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

КЛІВЛЕНДСЬКИЙ СТЕЙТОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ
— влаштовує —

в п'ятницю, 17-го травня 1974 р., початок 8-ма год. веч.

ДИПЛОМОВИЙ РЕЧИТАЛЬ
ФОРТЕПІЯН
ОЛЮНЬКА ВИННИЦЬКА

БУВША ВИЗНАЧНА УЧЕНИЦЯ УМІ

В програмі твори: Бетовена, Шопена, Барвінського та Ревуцького.

ЗАЛЯ "CLEVELAND STATE UNIVERSITY AUDITORIUM"
1983 E. 24th Street

ОКРУЖНА РАДА і ВІДДІЛИ СУА НЮ ДЖЕРЗІ
— влаштовують —

в неділю, 19-го травня 1974 року, о год. 4-ій по пол.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
при 140 Prospect Avenue, в Ірвінґтоні, Н. Дж.
30-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ „НАШОГО ЖИТТЯ"

ЖИВОЮ ГАЗЕТОЮ

НА ЯКИЙ ЗАПРОШУЮТЬ ГОСТЕЙ ТА ЧЛЕНОК.

Вступ 3.00 дол. УПРАВА ОКРУЖНОЇ РАДИ

НАШ „ДЕНЬ МАТЕРІ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чинку, а при тому допоможе щось трохи на кухні. Бо й так виявилося, що мати не цікавиться риболовлею, а також надворі було трошечки холодно, хоч було гарно і соняшно, і батько трохи побоювався, щоб мати не простудилася. Він сказав, що він ніколи не простив би собі, коли б так мати мати мусіла возитися з нами і важко простудитися, тоді коли могла мати прекрасний відпочинок після того всього, що вона для нас усіх зробила, і що це саме тому йому прийшла на думку ця прогулянка на рибу, щоб дати нашій матері зажити трохи спокою. Він сказав, що молоді люди рідко коли уявляють собі, що значить спокій для людей, які старіються. Щодо нього самого, то він ще може зносити той вічний шум і галас, але він хотів би захоронити від них нашу матір.

Так ми всі від'їхали, крикнувши три рази „урра!" на честь матері, а мати стояла і дивилася з веранди за нами так довго, доки могла нас бачити, а батько кивав їй рукою раз-по-раз, аж доки не вдарився рукою об раму вікна в авті, і тоді сказав, що він не думає, щоб мати могла ще нас так далеко бачити.

Отак, ми мали прегарний день серед гір, а батько зловив таку велику рибу, що, як казав, мати напевно не могла б була витягнути її на берег, коли б була її зловила. Я і Вілліям теж ловили, хоча не могли зловити так багато, як батько, а обидві сестри стрінули багато знайомих, коли ми їхали, а також у здовж річки стрінули багато молодих знайомих хлопців, з якими розмовляли, і так ми всі провели прекрасний день.

Було доволі пізно, коли ми повернулися додому, була вже майже сьома ввечері, але мати здогадувалася, що ми приїдемо пізно і затрималася з варенням обіду, так щоб ми могли мати все готове і свіже, коли приїдемо. Тільки, що перед обідом мати мусіла ще дати батькові чистий рушник та мило і зробити порядок з його рибальським причандаллям, бо він завжди такий розсіяний, і це забрало матері багато часу, ну й сестрам теж мусіла допомогти прибратися до обіду. Але врешті все було готове, і ми всі засіли до чудового обіду — печеного індика і інших смаковитих речей, зовсім як на Різдво. Мати мусіла часто вставати від стола і носити страви сюди й туди, але прикінці батько завважив це і сказав, що вона не повинна цього робити і що він хоче, щоб вона ощаджувала себе, а тоді він встав і подав горіхи з буфету сам.

Обід тривав довго і був великою приємністю для нас, а коли скінчився, всі ми хотіли попрятати зі столу і мити посуд, але мати сказала, що вона воліла б зробити це сама, отже ми погодилися, бо ми хотіли бодай раз вволити її волю.

Було вже досить пізно, коли ми цілували матір надобраніч, вона сказала, що це був найкращий день у її житті, і мені здається, що вона мала сльози в очах. Так отже ми всі відчули її вдячність для нас за те, що ми для неї зробили.

Переклав В. С. Левицький

Л. ЛУЦІВ
МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ
Ціна $1.50
Jersey City, N.J. 07303

Загальні Збори Т-ва „Рідна Школа" в Німеччині

Товариство „Рідна Школа" в Німеччині відбуває 25-го травня 1974 року свої 9-ті Загальні Збори, на яких будуть заслухані звіти з діяльности Управи Т-ва та Дирекції Українського Інтернату у Мюнхені, як також буде вибрана нова Управа.

Товариство „Рідна Школа" зорганізувало і вдержує у Мюнхені єдиний того роду Український Інтернат, в якому навчаються діти з різних міст Німеччини та інших країн рідної мови та всіх предметів українознавства, а рівночасно відвідують місцеві державні і міські середні та фахові школи. Деяка кількість учнів у народній школі, готовиться до до вступу до ґімназії. Товариство придбало тому два роки, при підтримці Українських Церков та всієї спільноти, власний будинок, у якому приміщується також українська гостинниця. У ньому мажуть збиратися українці з Мюнхену, а також ночувати туристи.

За Управу:
Володимир Леник

ПОВІДОМЛЕННЯ
КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ МОЛОДЕЧИХ і СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ при УККА
повідомляє Українські молодечі, студентські і спортові організації в ЗСА,

що в днях 15-го і 16-го червня 1974 р.
на оселі СУМА в Елленвіл, Н. Й.
— відбудуться —

II. СПОРТОВІ ІГРИЩА
під проводом ПЛАСТУ

1. Реєстрацію учасників Ігрищ переводять Крайові Управи Організацій і Товариств, які входять в склад Конференції Українських Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УККА.
2. За зголошення і дальші інформації просимо звертатися до Крайових Управ своїх організацій, або на адресу Організаційної Комісії: PLAST (Спортові Ігрища), 140 Second Ave., New York, N.Y. 10003. (212) 475-6960.
3. Зголошення будуть приняті лише до 3-го червня 1974 року.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ
II-их СПОРТОВИХ ІГРИЩ

Подаємо сумну вістку всім нашим Знайомим і Односельчанам, що 31-го березня 1974 року, Всевишній Господь покликав до себе, мойого Найдорожчого
МУЖА, ТАТА, ДІДА і ПРАДІДА

бл. п.
Анастазія Морозовського

що прожив 84 роки.

Походив з села Кліщівна, належав до Українського Народного Союзу від 1924 р. Відділу 279, Братства св. Вел. Муч. Йосафата.

Осиротив дружину Катерину, двох синів — Василя і Івана, доньку Марію, всі одружені, 10 внуків і 9 правнуків. (Найстарший син Піт зістав забитий в Другій світовій війні.

Нехай Йому буде земля Вашинґтона легкою як перо.

Дружина КАТЕРИНА
ПРИСТАНЬСЬКА МОРОЗОВСЬКА

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. д-ра
ВОЛОДИМИРА ПОМІРКА

відправиться

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в суботу, 18-го травня 1974 року
о год. 7:45 рано
в українському католицькому соборі
свв. Володимира й Ольги
при Оаклей Авеню
Чикаґо, Ілл.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що на Рідних Землях, відійшла у Вічність дня 30-го квітня 1974 р. наша Дорога МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.
МАРІЯ з ПАСИКІВ БІЛЕНЬКА

вдова по проф. Ярославові Біленькім, довголітня голова Шпитальної Секції при Марійській Дружині у Львові.

ПОХОРОН відбувся 3-го травня 1974 р. в Самборі до родинного гробівця.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ були відправлені в Бейшор, Л. Ай, 2-го і 3-го травня 1974 р.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку:

доньки: ГАЛЯ БІЛЕНЬКА-ВРЕЦЬОНА
ДОРА БІЛЕНЬКА-РАК
внучка — ТАІСА з чоловіком
правнучка — ХРИСТИНА МАРІЯ
та ближча і дальша Родина в Україні і в ЗСА

В глибокому смутку повідомляємо, що дня 12-го травня 1974 року відійшла у Вічність на 42-му році життя

бл. п.
АННА з ОЛІЙНИКІВ ПОТЕЖНА

ПАНАХИДА — у вівторок, 14-го травня 1974 р. о год. 8:00 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в середу, 15-го травня 1974 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку на цвинтар "Gate of Heaven" в Гановер, Н. Дж.

В глибокому смутку:

чоловік — ВОЛОДИМИР
діти: ВІРА і МИРОН
сестра — ОЛЬГА ІВАСЕЧКО з чоловіком і дітьми
брат — ЯРОСЛАВ з дружиною і дітьми
Тети, Кузини і дальша Родина

З глибоким жалем і смутком сповіщаємо все Членство Ліґи Визволення України і Українського Визвольного Фронту та всю Українську Громаду, що в неділю вранці, 28-го квітня 1974 року, в Торонті, по довгій і важкій недузі, на 77-му році життя, упокоївся в Бозі

св. п.
ІВАН ВАРАНИЦЯ

довголітній член головних керівних органів Ліґи Визволення України, провідний член Організації Українських Націоналістів, учасник Визвольних Змагань, колишній вояк української армії, в'язень большевицького та польського режимів, невтомний діяч Українського Визвольного Фронту та суспільно-громадського і політичного життя.

В Його особі наша Організація, Український Визвольний Фронт і вся Українська Спільнота втратила свого передового діяча і невгнутого борця за визволення Українського Народу.

Народжений 18. 6. 1897 р. в Кузьмині на Поділлі в Україні. Залишив у горю дружину Наталію, дочку Тетяну і внука Юрка та дальшу Родину в Канаді і в Україні.

Похоронено Покійного в середу, 1-го травня 1974 року, з катедри св. Володимира і Ольги, на цвинтарі Проспект.

Пам'ять про нашого Друга боротьби, змагань і праці житиме з нами завжди.

Родині Покійного складаємо наше найщиріше співчуття.
Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Фонд Оборони України.

ГОЛОВНА УПРАВА
ЛІҐИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Ділимося з Націоналістичним Активом і всім Українським Громадянством сумною вісткою, що 28-го квітня 1974 р., в Торонті, Канада, після довгої, важкої недуги, на 77-му році життя, відійшов від нас назавжди

сл. п.
ІВАН ВАРАНИЦЯ

учасник Визвольних Змагань 1917-21 і 1941 рр., провідний довголітній член Націоналістичного Руху — Української Військової Організації, Організації Українських Націоналістів, Теренових Проводів ОУН, член Головної Ради ОУН, довголітній редактор і головний директор В-ва „Гомін України", член Головної Управи Ліґи Визволення України, визначний український політичний і громадський діяч, відомий націоналістичний публіцист, редактор націоналістичних публікацій, в'язень окупантських тюрем і таборів інтернованих, великий український патріот і державник, людина кристального характеру та високих моральних і національних принципів, непохитний захисник націоналістичних ідей, жертовний і безкомпромісовий борець за Суверенну Соборну Українську Державу, до кінця відданий справі визволення України, глибоко віруючий християнин.

Пам'ять про Нього залишиться назавжди в серцях українських націоналістів і всіх борців за Українську Державу.

Похоронено Покійного в середу, 1-го травня 1974 р. на цвинтарі Проспект у Торонті.

Складаємо вислови глибокого співчуття Дружині, Дочці й усій Рідні Покійного.

Хай чужа земля буде Йому легкою!

ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ
УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

В ПОШАНУ

сл. п. УСС Стефана Хомяка

на Дар Українському Воєнному Інвалідові зложили:

Родина БОЙЧУКИ	$25.00
Панство ЗАВАДОВИЧІ	20.00
ІВАН АНТОНЯК	10.00
ЛЕВ ІВАШ	10.00
ЛЕВ ХОМЯК	10.00

Український Драматичний Театр з Торонта „ЗАГРАВА"
поставить відому драму на 5 дій ІВАНА ФРАНКА

УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ

З УЧАСТЮ 28 ОСІБ

Режисер — ЮРІЙ БЕЛЬСЬКИЙ • Декорації — ОМЕЛЯН ТЕЛІЖИН

Проєкт та виконання костюмів — МАРІЯ ЛЕВИЦЬКА

ЧИКАГО, Ілл.
Субота, 18-го травня 1974 р.
Початок о год. 7-ій вечора
Авдиторія Школи Шопена
Rice and Campbell

ДЕТРОЙТ, Міш.
Під патронатом УККА в Детройті
Неділя, 19-го травня 1974 р.
Початок о год. 5-ій по пол.
Fitzgerald Auditorium
Ryan Rd., Warren, Mich.

Просимо Українське Громадянство підтримати цю небуденну подію в мистецькому житті нашого міста.

Республіканські законодавці...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Джон Андерсон із Іллиной, який сказав, що, на його думку, було б краще для країни, якщо б президент Ніксон зрезиґнував. Андерсон твердив, що коли Президент добровільно не зрезиґнує, то напевно буде формально обвинувачений Палатою Репрезентантів.

День пізніше, тобто в п'ятницю, 10-го травня, закликали Президента зрезиґнувати республіканські сенатори Ричард Швайкер із Пенсильвенії та Марлов Кук із Кентакі, а республіканський сенатор Мілтон Янґ із Північної Дакоти радив президентові Ніксонові передати свої обов'язки віцепрезидентові Джералдові Фордові та піти на „тимчасову відступку" аж до закінчення цілої справи з „імпічментом".

Заяви цих чільних республіканських законодавців вказують на те, що вони й інші члени їхньої партії плянують закинути свою дотеперішню політику підтримування позиції Президента відносно Вотерґейту, бо бояться, що це може пошкодити Республіканській партії в найближчих виборах і в 1976-му році. Навіть сенатор Гю Скотт, лідер Республіканської меншости в Сенаті, заявив минулого тижня, що передані Президентом транскрипції „відповідних частин" Вотерґейтських магнетофонних записів виявляють „жалюгідну, огидну, негідну та неморяльну поведінку" всіх осіб, які брали участь у цих розмовах у Білому Домі.

Але в обороні президента Ніксона виступив віцепрезидент Джералд Форд. Промовляючи минулого тижня в Чарлстон, Іллиной, він сказав, що далі переконаний, що Президент не поповнив жадного злочину, за який може бути формально обвинувачений, хоча також додав, що Вотерґейтська афера підірвала довір'я до Уряду до такої міри, що заіснувала криза. Проти вимог деяких республіканських законодавців, щоб Президент зрезиґнував заявився сенатор Беррі Голдвотер із Арізони, який в суботу, 11-го травня, сказав, що досі не бачив жадних доказів, які вимагали б резиґнації президента Ніксона. Ґолдвотер також додав, що Президент сам знатиме чи резиґнувати, чи ні.

Білий Дім, через кількох своїх речників, відповів на вимоги щодо резиґнації, що Президент цілком не збирається резиґнувати, а плянує далі виконувати свої обов'язки „як найкраще вміє".

Регочімо! Регочімо! Регочімо!

Сміх, це — здоров'є!

Довгоочікувана книга „Жити стало весело", повна реготу, вже вийшла з друку: в твердій обкладинці з золотим написом, на гарному папері, добре оздоблена вдалими малюнками. З пересилкою коштує лише — ШІСТЬ дол. Передплатникам уже розсилаємо. Хто б не одержав — повідомте. Хто хоче завзято пореготати читаючи „ЖСВ" — негайно посилайте свій чек на нашу адресу:

M. LAWRENKO
56 Stagg St. No. 12-A Brooklyn, N.Y. 11206

Українська Крамниця
РОМАНА ІВАНИЦЬКОГО
(Delto Sportswear Co.)

Має на складі: Різного рода імпортовані светери — жіночі, мужеські і дитячі — італійські дощовики — хустки і шалі — блюзочки — капи — панчохи — скарпетки — скіряні куртки і камізельки — імпортована з Німеччини жіноча спідня білизна.

УКРАЇНСЬКІ ДРУКОВАНІ ОБРУСИ — НОВІ ВЗОРИ, ДОРІЖКИ, СЕРВЕТКИ та МАТЕРІЯЛИ НА МЕТРИ, НИТКИ ДМЦ, ЮТА і ПАНАМА.

Готові коперти на Україну і до Польщі.

НІМЕЦЬКІ ВОВНЯНІ ПАНЧОХИ.

КЕРАМІКА З УКРАЇНСЬКИМИ ВЗОРАМИ імпортована з Німеччини. Комплети на каву, на обіди на 6 і 12 осіб, на торти, масло, салату, вази і інше.

ПРОДАЖ ГУРТОВА І ДЕТАЛІЧНА!!!

Roman Iwanycky
(DELTO SPORTSWEAR CO.)
136 FIRST AVE. (bet. 8th & 9th St.) NEW YORK, N.Y. 10009 Tel. 228-2266

СОЮЗІВКА
проголошує
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для хлопців і дівчат
У ВІЦІ 12 до 18 РОКІВ
від 22-го червня до 3-го липня 1974 р.

ПРОГРАМА: щоденний прорух, інструкції гри теніса для початківців і заавансованих, основна техніка, тактика, теорія, підготова до турнірової гри.

Інструктори: ЮРІЙ САВЧАК і ЗЕНОН СНИЛИК.

ОПЛАТА: харч і помешкання — $100.00, теніс — $40.00.

Таборовики повинні привезти свій власний виряд (включно з трьома баньками м'ячиків).

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготовитись до турнірів на Союзівці!

Зголошення висилати на адресу:

SOYUZIVKA
UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЕНІ.

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати

ПІД ОПІКУНЧИМ КРИЛОМ УНС

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Вид на Ню Йорк і хмаросяг з 22-го поверху з „Орлиного гнізда".

Ню Йорк і його широкі узбережжя — прекрасне пано для цікавого кольорового фільму. Юрій Тамарський прижмурює очі, вдивляється мовчки в яскраву, казкову панораму, і я певна в тому, що він, завернувши літа, зараз не тут, — а там, у студії Великого Довженка.

Ми їдемо елевейтором на сьомий поверх й відвідуємо д-ра Романа і Марію Погорецьких. Погорецькі живуть тут всього один тиждень. Переселились з Асторії, старого, занедбаного будинку, де часто все псувалось і вимагало направок. Тут, кажуть вони, помешкання наше дешевше, соняшне, вигідне, просторе.

— Як довго тривало оформлення ваших аплікацій?

— Нецілих три тижні, — була відповідь.

Д-р Погорецький, ветеринарний лікар, хвалить цю дільницю міста. Вона краща за інші, простора, добре ввечорі освітлена, тиха. Автобусова сполука, кому треба, дуже вигідна. Погорецькі цікавляться громадським і культурним життям нашого міста. Радіб включитися у те життя, не зриваючи рівночасно з Ню Йорком.

Заплянована Студентська забава на верху хмаросягу УНС за їхніми словами, — прекрасна, корисна ідея.

На тому самому поверсі поселились дідусь і бабуся, Василь і Катерина Чорномори. Дідусеві, що здоровий, мов горіх, близько дев'ятдесяти років, бабуся молодша, підпирається палицями, у неї поганий артрітизм. Старенькі жили в Гобокені, де чотири кімнатки їхнього помешкання були менші, як дві теперішні. Бабуся скаржиться на біль рук, на опухлі, покручені пальці, якими годі вже шити, чи застібнути ґудзик. Старенькім тут добре, тепло, затишно і спокійно.

У кімнаті-світлиці дише сільським теплом. Скриня біля скрині, а в них — чи не скарби давньої, віддвілої молодости. Святі образи і фігура Ісуса Христа з простягнутими, милосерними руками.

Мимохіть насувається на думку стаття д-ра М. Данилюка.

Прийде час, і цій українській родині буде потрібно допомоги і Божої і людської.

А тепер елевейтором на сам вершок „Вірлиного Гнізда", як ми називаємо нашу нову оселю. Нам відчиняє двері молодий працівник „Свободи", Марко Гуменний, син відомого скрипаля, Лева Гуменного.

Тут одна несподіванка за одною. Під вікном, на двадцятдругому поверсі стоїть велике, чорне фортепіяно. Марко, — по крові й кості музика. В день працює, вечорами вчиться, студіює музику. Фортепіяно і скрипка його улюблені інструменти.

— Добру, клясичну музику вивчаю, — підкреслює молодий студент, наче боїться, щоб я не зрозуміла інакше. Ми говоримо, та тут із Соні апарату несеться Бетговенівська соната й Маркова увага звертається в сторону музики.

— Як вам живеться тут, — питаю молоду людину. І тут же відповідь: — прекрасно, чудово, фантазійно. Цей вид з мого вікна, червоне, вогненне сонце і синє небо дають надхнення, полет, фантазію. Я тут щаслив!

На столику чекає на Марка полуднева перекуска: листочок салати, помідор і хліб. Здається — чай і більше не бачу нічого.

— Студіюю філософію Йоги, — каже він. Не п'ю, не курю, не їм м'яса.

— Стаєте на голову? — питаю ґейби жартома.

Марко зривається з крісла і наче в'юн показує своє вміння. — Філософія Йоги — наука досконалости. Ми всі повинні б бути досконалими, чи не так?

І врешті під кінець, таки ловлю на коротку розмову д-р Ірину Крамарчук, зубну лікарку. Недавно вона спровадилась, і все ще зайнята своїми справами в Ню Йорку і влаштуванням нового помешкання тут. Та не зважаючи на те, вона вже плянує гостити в себе Нюйорський Гурток Книголюбів.

Питаю, як почувається вона тут? Чи вдоволена?

— О так! Я дуже вдоволена, відповідає пані Ірина. — Так багато неба, повітря, простору. Комфорт і зразковий порядок. Мимохіть насувається мені думка, чому ми, українці так боїмось рискувати — часто на нашу власну некористь. Ми мали нагоду бути тут у більшості, а тим часом відступаємо із-за паніки, та непровірених поголосок. На наше місце втискається елемент, який сміливо використовує кожну нагоду, яку підсуває життя. Ми цього не робимо, й тому ми тут у меншості.

Приємно є мати адміністратора в особі пана Володимира Білика. Тепло і рідно є бачити і знати, що у сусідстві є Український Народний Союз. Ми почуваємось, немов під його опікунчим крилом — закінчує розмову моя співрозмовниця.

На цей раз наші відвідини кінчаються. З'їздимо вниз із почуттям гордости і вдоволення. Перший етап за нами.

На все добре — в майбутньому!

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

вишколить УНС, займився організуванням членів для УНС на терені Заходу Канади. Зате схвалено платити йому комісійне у висоті 10% від вкладок, які вплатили члени в першому році, 5% в другому році і 2 % в роках третьому, четвертому і п'ятому. Співробітники Д. Чумляка будуть одержувати за зорганізування членів комісійне таке, яке одержують постійні організатори УНС. Схвалено, що організаційний Відділ приготує докладну програму радіових проголошень. Схвалено делеґувати гол. предсідника И. Лисогора на Генеральну Сесію Програмової Комісії Нешенал Фратернал Конґресу, що відбудеться 10-го січня 1974 р. в Чикаґо.

На засідання запрошено працівника організаційного Відділу Леоніда Білоуса. Він відчитав свої завваги відносно ведення праці Організаційного Відділу. Над прочитаним звідомленням вив'язалася дискусія, в якій забирали голос усі члени Екзекутиви.

Ад 7: О год 6.30 вечора головний предсідник И. Лисогір закрив засідання, подякувавши присутнім за участь.

Ярослав Падох, головний секретар

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

Загальні Збори Відділу УККА в Гартфорді

Цьогорічні Загальні Збори Відділу УККА відбулися 7 квітня, в присутності представників організацій та активніших громадян — платників УНФонду.

Після відкриття Зборів уступаючим головою д-ром О. Теслюком, та приняттям порядку нарад, обрано Президію Зборів в наступному складі: Степан Чайківський — голова, Ірина Остап'юк — місто голова і Софія Радьо — секретар, які справно вив'язались із наложених на них зобов'язань.

Звіти уступаючої Управи були гідні уваги. Кожний член Управи подав вичерпний письмовий звіт зі своєї праці в позитивах і неґативах, за що належиться повне признання Управі Відділу і його голові д-рові О. Теслюкові.

Після звіту Контрольної Комісії, яка одобрила працю Відділу та внесла внесок на уділення абсолюторії, відкрито дискусію над звітами, яка пройшла в конструктивній атмосфері, заторкуючи поодинокі ділянки праці Відділу та його завдання.

По уділенні абсолюторії уступаючій Управі, на внесок Номінаційної Комісії вибрано нову Управу Відділу в наступному складі:

д-р О. Теслюк — голова,

І. Кукіль — 1-й заступник голови,

Р. Заставський — 2-й заступник голови і реф. зовнішніх зв'язків,

В. Мерещак — референт УНФонду, П. Пришляк — секретар української мови,

Р. Сивенький — секретар англійської мови, Я. Заяць — скарбник, О. Гладун — імпрез. референт, П. Шагай — реф. преси, Б. Крупа — реф. молоді, І. Яріш — реф. сусп. опіки, Я. Лоґуш — хронікар і Т. Мельник — вільний член.

Контрольну комісію очолив О. Бандера, а Товариський суд І. Селеман.

Новообраний (вдруге) голова д-р О. Теслюк подякував Загальним Зборам за висловлене йому довіря, підкреслив важливі завдання УККА та нашу відповідальність за цілість його праці.

Хочеться вірити, що досвід у громадській роботі поодиноких членів Управи, ще більше посилить працю Відділу на честь і славу доброго українського імени.

П. Ш.

Help Wanted Male

CABINET MAKERS & MACHINE HAND
EXPERIENCED ONLY.
Midhattan Woodworking Corp.
Old Bridge, N.J.
212 924-1567 or 201 727-3020

FURNITURE FINISHERS & POLISHERS
EXPERIENCED ONLY.
Midhattan Woodworking Corp.
Old Bridge, N.J.
212 924-1567 or 201 727-3020

РОЗШУК

Марія Марчак Ігнатів пошукує
МИКОЛА ЗЯЯ ЛУКАЧЕВИЧ
Хто знав би, де він перебуває, прошу дзвонити —
(212) 777-0513
або писати
Petro Salak
Glen Spey, N.Y. 12737

Вступайте в члени УНСоюзу!

APTS

ASTORIA GARDENS APTS
3, 4, 4½ rms. Near all conveniences.
Agent on premises.
No fee required.
Open 7 days a week.
20-15 21st Ave.
Astoria, N. Y.
726-4000

Різне

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ
ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛЯ
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6,
а вже за кілька годин, а найдальше слідуючого дня почуєтесь ліпше.
Це зілля діває дуже скоро і є дуже помічне в слідуючих недугах: квасн жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання.
Ціна одної пачки $10.00, а якщо хочете для своїх приятелів, тоді 2 пачки тільки — $15.00.
Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.
Пишіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street, Newark, N.J.

COINS WANTED
All coins wanted. Silver dollars, pre 65 silver coins, 1965-1969 Kennedy, half dollars, all US and foreign gold coins, paper money, scrap silver, old jewelery.
ELIHU TURETSKY
FAIRVIEW COINS
371 Bergen Blvd.
Fairview, N.J.
(201) 943-0020
Open evenings.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДІЛЬНИКИ і ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 веч., в суб. 8:30-5:00 веч. в неділю від 10-1 по пол.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

20 АКРІВ ЗЕМЛІ
на продаж, чудова, рівна земля і 3 акри озера, близ. Еленвіл, Н. Й., ціна поміркована.
Тел.: (212) 768-0651

Forest Hills
Муров. 1 род. дім, ґараж, город, чудова околиця. Ціна приступна.
Woodhaven
1 род. дім, 6 кімнат, викінчений підвал, гарний город. $39,500.
Голосіться до нас. — Ми все готові.
JANCEWYCZ-LEPCAN REALTORS
(212) 849-5099
Вечорами — 847-7075

HELP WANTED

OFFICE CLEANERS
5th Ave. Office building.
5 nights — 6 p.m. to midnight.
$3.80 per hour plus many benefits.
Call MR. GUY
11 a.m. — 2 p.m.
(212) 677-2800

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3362 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 863-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

Український Народний Союз
влаштовує
ДЕВ'ЯТІ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.
в СУБОТУ І НЕДІЛЮ
25-го травня 1974 р.
Даблі і сінґлі о год. 1-ій по пол.
26-го травня 1974 р.
год. 1-ша по пол.
Дружинні змагання
Bowling at the Olympic Bowling Hall
1300 Scottsville Rd., ROCHESTER, N.Y.
НАГОРОДИ !
БЕНКЕТ
о год. 7-ій вечора
в UKRAINIAN AMERICAN CLUB
292 Hudson Avenue
Після бенкету —
ЗАБАВА
Оркестра MELODY NIGHTS
Вступ на бенкет і забаву 10.00 дол.
Тільки на забаву — 3.00 дол.
Нагороди будуть роздані під час бенкету.
Промовцями будуть:
ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предс. УНС та дост. суддя
ВОЛТЕР ПЕЛКЕЙ

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ"
В ДІТРОЙТІ
На Всі Ваші фінансові Потреби!
Користайте з Найнижчих Відсотків у Вашій Кредитівці
7346 MICHIGAN AVENUE, DETROIT, MICHIGAN 48210, 841-2390
11838 JOS. CAMPAU AVENUE, DETROIT, MICHIGAN 48212, 891-4100
28792 RYAN ROAD, WARREN, MICHIGAN 48092, 573-7074

ТАРЗАН, Ч. 7116. Діти комішенера Криспа

GUNG HO! HA! HA! GUNG HO! HA! HA!

WHO'S THAT, DADDY?

SYBIL AND TEDDY, MEET TARZAN AND ITO.

TARZAN, THIS IS JOSEF AND MINA — THE BOY IS THEIR SON, TOGO!...

THEY LIVE HERE AND TEND MY HOME AND CHILDREN... I'D JOLLY WELL BE LOST WITHOUT THEM!

Ура! Ура! Ха, ха, ха!!! Тату, хто це? Сибіл і Тедді — познайомтесь з Тарзаном та Ітом. Тарзане, це Джозеф і Міна, а цей хлопець — їхній син, Того!.. Вони тут живуть та опікуються моєю хатою та дітьми... Я справді пропав би без них!